

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Baross Gábor meghalt.

Megdöbbsentő az első bulletin, melyet a vasminiszter orvosai kiadtak.

Az első bulletin az, hogy **Baross Gábor meghalt.**

Aki le tudott győzni éveken keresztül emberfölötti munkát, nem tudta legyőzni a betegséget, mely vas szervezetét megtámadta.

Tulfeszítette az idegeit, azokat a vas idegeket. Tulságosan bizott azokban. Vagy inkább nem is számolt velük. Nem gondolt rá, hogy kimélnie kell erejét. Csak arra gondolt, hogy nagy kötelességeket kell teljesíteni, hogy nagy érdeket kell szolgálni, hogy az ország ügyét kell diadalra segiteni.

A munka, a magáról és családjáról, a maga és családja iránti kötelességeiről megfedekező magasabb kötelességérzet áldozata Baross miniszter, akinek munkában edzett, egy ország legfontosabb dolgait intéző, keze megmerevült, akinek agya megszűnt a nemzet jóvoltáról gondolkozni.

Megmérhetetlen a veszteség, mely az országot érte, mert a jók közül a legjobbnak sem sikerülhet hasonló eredményekkel végezni azt a munkát, mely ime, sok volt neki is, a vasminiszternek.

A megdöbbsentő hír érkezésének első percében meg éppen lehetetlenség megmérni a veszteség, a gyász, a fájdalom nagyságát. Mire a fekete Hiób-posta befutja az országot, egy végte-

len gyászház lesz belőle, melyben minden ember érzi, hogy elvesztettünk egy oszlopos példaadót azok közül, akik valaha maguk fölállásával szolgálták a hazát.

Eg hosszús élelre való nagy sikerei és eredményei vannak ama rövid életnek, melynek fényét kioltotta ma a halál, és az épen a kétségbeajtó, amit mindnyájan tudunk, hogy Baross Gábor életéhez a jövő sikerek és eredmények egész sorozata füződött volna még.

Be van fejezve ez a pálya, mely dicsőséges volt és üdvös a hazára. Magyarország gyászt ölt és meghajlik a véghez előtt, mely egyik büszkeségétől és legelső vezérétől fosztja meg.

A vasminiszter hatalmas alakja letűnik a forumról, de nagy alkotásai fölött ott kell hogy lássuk korárok ezt a kimagasló alakját é r c z b e n .

*

Az egész országot megdöbbsentésbe és gyászba ejtő katasztrófáról eélben vettük a sürgöny értesítést.

Ezt megelőzőleg kapta már a gyászos hirt hivatalosan a magy. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége, melynek 4. főnöke, S t e l c z e l Frigyes főlügyelő azonnal kitüzette a gyászlobogót az üzletvezetőség épületére.

Budapest, máj. 9. (d. e. 12 óra 45 perczkor.) Saját tudósítónk távirata: **Baross miniszter 11 órakor meghalt. A képviselőház a gyászjelöl elnapolta ülését.**

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Baross Gábor.

Ha a politika nagy alakjai közül időközönként egy-egy letűnik a közdelem teréről, halálát nyomban követi az országos gyász. A középületek ormain megjelennek a fekete zászlók, melyeket bizonyos ünnepélyes, lassú tempóban lenget a szél s a táviróhivatal gépei tompán kopogják le a sok részvénytálatkozatot, mely az ország minden részéből a főváros felé szalad a sodronyon. De éles látással meg kell figyelni ezt a procezzust. Rendesen — legalább részben — a lobogó is, a részvét, s a köny is hivatalos. Igazi nagyságot keveset szűlnék az anyák, kettőt-hármat mutat föl egy-egy század meddő keble. Ha ezek megszűnnek munkálni a mi javunkra, ószintén, igazán érezzük a veszteségünket, szívünből, lelkünkben — és nem parancsolatra szakad föl a fájdalom s amit kitűzünk házainkra, igazi és mély gyászt hirdet a fekete lobogó.

Ilyenkor nincs sem párt-, sem véleménykülönbség, egyformán meghajlik a nagy csapás előtt még az ellenfél is s szinte meggörnyesztí valainkat az a gond, mely úgy érezzük, hogy a csapás után egész súlyával reánk szakadt. Egész nagyságában előttünk áll a veszteségünk s nem talál helyet a szívünkben egyéb semmi, csak a gyász, mely általánossá, megmérhetlenné válik.

Baross Gábor, Magyarország kereskedelemügyi minisztere meghalt.

Nagyobb megdöbbenést ma alig kelthetett volna akármi más hír. Megáll az ember agya működésében egy pillanatra, mikor elolvassa ezt a kis mondatot. Előbb nem hiszi el, az első perczen meg merne esküdni arra, hogy hazudik a betű s képtelenség számba megy az a lehetetlen állítás, hogy az ország első munkása kidúlt, elfáradott. Azután társakat keres magának mindenki, akivel kicserélje a kételyeit, egyik megdöbbenet arc kutat a másik után s szinte elhúzódik az ember az olyan másiktól, aki megerősíthetné a lesújtó hirt. Mintha mindenki az édes apját siratná, olyan kétségbeesett vonás jelenik meg az arcokon.

Csodálatos az, hogy milyen messze állott ez a kegyelmes ur tőlünk s mégis milyen közel van a sziveinkhez. Valami láthatatlan, de nagyon erős kapocs fűzött az ő lényéhez minket, polgárokat.

Ugy vagyunk megalkotva, mi a demokratikus elem, hogy semmit

se vagyunk képesek annyira méltányolni, mint a folytonos, lankadatlan munkásságot. Ezt becsüljük magunkban is s ezzel alkotunk igazán tiszteltreméltó képet magunkban azokról, kik a magasban állanak fölöttünk.

Emberfeletti munkássága állította arra a piedestálra Baross Gábort is, melynek magassága csak most tűnik ki, mikor rajongásunk s végnélküli becsülésünk egész teljességében megnyilatkozik.

Adomákat, példabeszédeket készített arra a munkásságra, melyet ő kifejtett.

Nálunk ismeretlen volt eddig az olyan miniszter, aki dolgozik. Mások voltak a fogalmaink erről a nagy hivatalról s a reformerek és munkáóriások csak csendes ábrándként húzódtak meg lelkünk mélyében. Megszoktuk azt, hogy kilencz és hétágu koronás urak üljenek a pirosbársony székeken s valami szükséges rossznak néztük a kegyelmes urakat, kik csak nevüket adják oda egy-egy tárcza elé czégernek s képtelenek a polgári, tisztességes munkára.

Akkor lépett föl Baross és Wekerle. Mindkettő erős és munkás. Wekerle a pénzügyek élére állott. A pénzügyminiszteri palota soha se volt rokonszenves előttünk, mert mai viszonyaink között a polgárságra nézve a pénzügyek rendezése egy jelentőségű az új adóval, új áldozattal, mely nélkül ezt a munkát elképzelni is alig lehet. A két erős ember versenyében, melyet a népszerűségért akaratlanul is küzdöttek, a dolgok természetes rendjénél fogva messze elmaradt a pénzügyminiszter s előtérbe jött Baross Gábor. Aztán egy perczre se hanyatlott a nép szemében, csak erősült folyton. Hiu kísérlet volt az, amit esetleg elkövetett ellene valaki szóval vagy írásban, mert ő tettel válaszolt s ami természetes, munkás polgári eszünk sokkal inkább érti ezt a nyelvet.

Továbbadtuk egymásnak azt, mit ő itt vagy ott, ma a Vaskapunál, holnap a miniszteriumában a munka nyelvén beszélt. Köteteket lehetne összeírni nagyságáról s azokról a tényeiről, melyek eltörölhetetlenül közenk állítják emlékét, hatalmasabban, mint egy olyan elképzelhetetlen méretű ércszobor, melyet a Gellérthegy tetejére állítana a nemzet, hogy láthassa minden ember, aki a munka martyrjának emléke előtt le akarja emelni kalapját.

Politikai pályáját egyenesség, bátorság, hatalmas erő megdönthetetlen

akarát és nagy találékonysággal egyes tudás jellemzi. Egyetlen tagja volt a miniszteriumnak, ki nem engedelmeskedett vakon annak a parancsónak, ami Bécsből jött, hanem még a legmagasabb hatalom előtt is a maguk épségében őrizte meg elveit. Megtörhetetlen erejével s szilárd akaratával az ellenáramlatokkal szemben olyan föladatakra vállalkozott, amelyeknek megoldására még csak gondolni se mert egyik elődje se. Ha egyebet nem említenénk is, munkájának és teremtő erejének három olyan eredménye áll előttünk, ami a külföld becsülését és elismerését is kivívta számára s melyet sirkövére kell metszeni s a legszebb sirverset olvashatja le hideg betűiben a hálás utód.

Megteremtette a zónát. Hozzá mert nyulni ehhez a kényes ponthoz, melyet a legnagyobb számító nemzet, az angol se mert megérinteni. Megmutatta, hogy nem kell hozzá egyéb, csak akarat, bátorság és erő. A munka olyan gyümölcsöt termelt, amelyet a legvérmesebb reményűek se mertek elképzelni.

Vasárnapot adott a sanyargatott munkás népnek. Egy napra kiragadta a tőke szolgálatából a munkát s minden héten huszonnégy órára visszaajándékozta önmagának a munkás lelkét.

A magyar kereskedelem érdekeinek szolgálatában érzőklével megdöngette a vaskaput, mely mint valami erőszakos kőóriás zárja el az utat közöttünk és a külföld között. Munkájainak tervét mosolyogva és ellenzéssel fogadták, nem hallgatott senkire. Hogy nem ő repülhet tova az első hajón, mely a hajdan megközelíthetetlen sziklák között nemsokára tovasiklik a Dunán, az a mi siralmunk, a mi gyásznak.

Elborul az ember lelke, ha mindezek után arra gondol, a mit ezután tett volna ez a vaskaru, vasakaratu munkaóriás.

Mi lesz ezután? Az ő elmulásával nagyon meglátogatott minket az Ur Isten.

A közös miniszteri tanácskozások. A közös miniszteri tanácskozásokat tegnap Kálnoky gróf elnöklete alatt hat órán át tartott értekezleten folytatták és annyiban be is fejezték, hogy ma délelőtt csak alakszerű kérdések elintézése szempontjából lesz szükséges még egy tanácskozás és előreláthatólag már ma délután ő Felsége elnöklete alatt tartandó közös miniszteri értekezleten végleg megállapítják a delegációk elé terjesztendő javaslatokat. A delegációk egybehívásának határidejére nézve még most sem

volt határozat hozható és egyáltalán nem is igen lesz lehetséges ezen időt még csak hozzávetőlegesen sem megállapítani, mert az osztrák reichsrath tárgyalásainak tartamát előrelátni majdnem lehetetlen, július havának második felére pedig, ameddig e tárgyalások elhúzódhatnak, a delegációk nem lesznek egybehívhatók, úgy, hogy ezen esetre a delegációk üléséhez és étké-
kább az ősz elejére halasztaná k el.

A jövő évi közös költségvetési előirányzat, habár újításokat, vagy a fennálló szervezetek kibővítését tartalmazni egyáltalán nem fogja, mindenesetre a szükségletnek jelentékeny többletét fogja fölmutatni, melynek összegét 4 millió forinttal, úgy hisszük, nincs magasra becsülve. Egyedül az élelmi szereknek és a takarmánynak áremelkedése egy milliót meghaladó többszükségletet okoz. Ehez járulnak a kereteknek a múlt évben már megszavazott, de az első évben csupán kis részben életbeléptetett szaporítása, és azon szervezeti bővítések, amelyekre ugyanez áll s a melyeknek tételei maguk körülbelül 9 millió forintot tesznek ki.

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök ma Budapestre visszatér, Wekerle pénzügyminiszter azonban még holnap is Bécsben marad. A valutajavaslatokat feltétlenül még e hét folyamán előterjesztik a parlamenteknek, de szombatig, május 14-ig aligha lesz lehetséges azokat előterjesztani.

Baross Gábor életrajza.

Bellusi Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter, szül. 1848. jun. 6. Prezsuinán, Trencsénm. A jogot Budapesten végezte, 1871. ügyvéd, megyéjében aljegyző, 1874. főjegyző és árvaszéki elnök s a „Vágvölgyi Lap” alapítója. 1875. a puchó-illavai kerület orsz. képviselője s azóta folyton a ház tagja. Ez idő folyamán tagja volt valamennyi fölrati bizottságnak, elnöke a közoktatási, előadója a közgazdasági bizottságnak, jegyzője a magy. delegációnak, előadója a hadügyi albizottságnak. 1882. államtitkár a közmunka- és közl. miniszteriumban, ugyanott 1887. miniszter s a közlekedési és földmívelési miniszteriumok tör-

vény alapján eszközölt átalakítása óta kereskedelmi miniszter.

Államszolgálatba lépte óta a tervszerű és nagy arányu reformok hosszú sorát kezdeményezte s különösen mint miniszter fejtett ki rendkívüli és sikeres tevékenységet, mely a magyar gazdasági élet minden ágára termékenyítő hatással volt. Főbb alkotásai:

A magy. államvasutakat akként reorganizálta, hogy egyrészt az ország közforgalmi érdekeinek szolgálnak, másrészt az állami bevételeket a befektetett tőke arányában növeljék; a vasutaknak már előbb megkezdett államosítását ritka erélyvel és tervszerűséggel folytatta, új vonalak építésével és az osztrák-magyar államvasut hálójának államosításával az egész közforgalom vezetését az állam kezében összpontosította; a vicinális vasutaknak nyújtandó kedvezményről szóló törvény alkotásával és végrehajtásával pedig a fontosabb helyi vonalak kiépítését tette lehetővé. Az ekkép megalkotott nagy vasuti hálózatot minden irányban a magyar gazdasági élet szolgálatába helyezte s magyar nemzeti gazdasági és tarifapolitikát léptetett életbe, mely a belforgalmat és a kivitelt egyaránt emelte. 1889 aug. 1-én behozta a zónatarifát, mely a személyforgalomban korszakot alkotó reform s nálunk a forgalmat roppantul emelte, külföldön pedig többé-kevésbé utánzásra talált. 1891. jan. 1. az új árudij-szabással és a benne nyújtott kedvezményekkel terményeink kiviteli képességét, fejlődő iparunk versenyképességét emelte.

Tengeri forgalmunk biztosítására szintén nagy arányu tevékenységet fejtett ki. A postát és táviratát egyesítette, a postatakarékpénztárakat, a vasuti, posta- és távirat szaktanfolyamokat szervezte. Mint közm. és közl. miniszter az ármentesítő társulatok egységesebb felügyeletével és ellenőrzésével, továbbá a „vizrajzi osztály” föllállításával folyóink szabályozását céltudatos irányba terelte. Mint keresk. miniszter a kereskedelmi muzeumot, az országos ipartanácsot, az ipari és kereskedelmi alapot alkotta meg, s nevéhez fűződnek az iparnak adandó állami kedvezményről, a munkások betegsegélyezéséről, a vasárnapi munkaszünetről stb. szóló törvények. A közuti és középítészeti szolgálatot, valamint az 1890. I. t. cz. kel. közmunka-, vám- és révígyeket rendezte, az állami uthálózatot kiterjesztette. Ő indította meg a Vaskapu szabályozását is.

Érdemeit ő Felsője a vaskorona renddel, a titkos tanácsosi méltósággal és a Li-

Olyan furcsa most elgondolni, hogy nincs ott. Ugyan ki mer oda állani a helyébe?

Ki lesz olyan erős, mint ő volt, de legfőképpen kinek lesz annyi esze, mint neki?

Olyan kérdések, amikre nincsen felelet. Legalább ezidőszent nincsen. Hiába keresünk, hiába nézünk széjjel az országban, nem találunk egyet sem, aki komolyan a nyomdokába léphetne ennek a miniszternek, akit a munka ölt meg.

Ha egyéb érdemei nem volnának Barossnak, csak az, hogy tudott dolgozni, hogy megmutatta a miniszteriumok könnyűvérű henyéinek, hogy mint dolgozik a hivatalfőnök, már ez is sok. Pedig mint az egész ország tudja, voltak érdemei egyebek is, olyanok, hogy most, mikor már ez az ember nincsen, mély megdöbbenés fog el mindenkit a ravatala előtt.

Mert dolgozni tudott úgy, ahogy kevesen tudnak. Ez a magyar el látszott feleltetni teljesen, hogy keletről jövőnk és hogy eo ipso lustának kell lennünk.

A vasuton, ha korszakalkotó munkái megsemmisítésére indult, ott dolgozott az íróasztala mellett. A vasuti kocsiban, míg a

pót-renddel jutalmazta. 1884. óta Győr városát képviseli s munkás életének vázlatát azzal a szomorú hírrel fejezzük be, hogy: meghalt 1892. május 9-én.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— május 9.

Ülés kezdete 10¹/₂ órakor.

Elaők: Bánffy Dező br.

Jegyzők: Schöber Ernő, Molnár Antal, Lázár Árpád.

A kormány részéről jelen vannak: gr. Szapáry Gyula, gr. Bethlen András, Szilágyi Dzsó, Josipovich Imre, gr. Csáky Albin.

Napirenden a földmívelési költségvetés részletes tárgyalása.

Papp Samu megfontolandónak tartja, hogy alapítsanak-e több nyaralótelepet a Tatrán, ahol a magánvállalkozás már alapított volna több nyaralóhelyet, ha kifizetné magát.

Molnár Józsiás az államerdők csekély jövedelmessége miatt szólal föl. Az erdőket bérbe kell adni.

Bethlen András gr. nem tartja helyesnek, hogy a Tatra vidékén egyes községek monopoliumot akarnának gyakorolni a nyaralóhelyek létesítésében. Egyes állami erdőterületek jobb kihasználása végett nagyon kívánatos, hogy üdülőhelyekül magánosoknak eladassanak egyes erdőrészek. Az állam nem akar nagy befektetéssel fürdőtelepeket csinálni; hanem egyeseknek módot nyújt nyaralótelepek megszerzéséhez. (Helyeslés.)

Az erdők jövedelme, ha csekélyebb is, mint a magánosoké, de nem nagyon kicsiny. Az államnak érdekében van az erdők házi kezelése és fönttartása.

A tételt a ház elfogadja.

Az erdőfelügyelőségek és erdei alap elfogadtatnak.

A lótenyésztézetek tételénél

Vojnits István azt kívánja, hogy a lótenyésztőgazdák mentől jobb, erősebb méneket kapjanak fedezési célokra, még pedig lehető csekély fedezési díj mellett. (Nagy mozgás. Mi az? Mi az? Egy hang halkan: Baross meghalt. Elnök csitítólágg szól. Vojnics folytatja beszédét. Általános mozgás. Halljuk! Halljuk! A miniszterek az elnökhöz mennek.)

Gyász a képviselő házban.

Elnök az ülést öt perczre fölfüggeszti. Szünet után.

Elnök: (Nagy csend.) Megszomorodott

vonat átfutott az országon, nehéz gondokkal ellepve dolgozott a miniszterium aktáin.

S tudjuk, hogy milyen törhetlen vasakarattal végezte be azt, amit megkezdett. A miniszteriumban éjjeket töltött, mikor az utolsó ember is régen elment onnan, csak egy maradt nehéz munkában, a vasminiszter. Otthon alig látták. Csak ebédre járt haza. Ez a megtestesült dolog, ez az ember, aki annyit dolgozott fizikailag, mint tíz más és oly értékes eredményeket ért el, mint magyar földön senki kortársai közül, még a családját se látta máskor, mint csupán a hazament enni. Akit reggel a hivatalba menő tanácsosai ott találtak az íróasztal mellett, melynél egész éjszaka dolgozott.

Csudálatos és szinte elképzelhetlenül furcsa ez minálunk, ahol megszokás, hogy aki nagy ur, ne igen dolgozzon sokat. Barossnak hét év előtt megmondta az orvosa, hogy a megfeszített emberföltött munka meg fogja ölni. Nem hitte. Izmos volt, erős, olyan alkattal, amilyen a középkori vezérek verték le véres csatákban az ellenséget.

Az ő csatái szelidek voltak. Intézkedései, ezek az ellentmondást nem tűrő rendeletek a magyar vagyont növelték, az

„SZEVEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

A munka halottja.

— Baross. —

A kurta távirat, a mit behoznak a szerkesztőségbe, rövidségéhez mérten rettenetes nagy hatást csinál.

Az emberek, ahogy ott irnak az asztalok mellett, megütődve bámulnak előbb a falra, azután egymásra, a szemek tágra nyílnak, mintha csak valami kísértet, fantom volna az egész, amit látnak.

Lehetetlen az, hogy ez az erős ember, ez a színvas, azokkal az aczélidegekkel elpusztuljon olyan hamar, mint más közönséges emberek. Hogy az a nagy homlok elhalaványodjon fehérre, sárgára, hogy az a nagy agyvelő egyszerre megálljon, amint éppen valami terven gondolkozott és azt mondja, elég volt.

Eddig én csináltam. Most már csinálja más.

Ugy oda képzeltünk arra a helyre, a hol volt, úgy ott tudtuk, hogy azt hittük, örökkévaló lesz. Hogy mindig ott marad.

kötelességre kell vállalkoznia, midőn bejött, hogy a kereskedelmi miniszter ma délelőtt 11 órakor megszűnt élni. A hazat kéri, hadd rekeszsze be az ülést (Helyeslés.) s kéri a házat, hogy a gyász iránt holnap határozzanak.

Apponyi Albert gr. kijelenti, hogy a ház minden oldalán megdöbbenést kelt a gyász. Készséggel hozzájárul az elnök indítványához.

Thaly Kálmán (reszkető hangon) jelenti ki, hogy a függetlenségi és 48-as párt szintén osztozik a gyászban.

Lits Gyula a 48-as párt részéről szintén hozzájárul a lesújtó gyász kifejezéséhez és elfogadja az elnök indítványát.

Tisza Kálmán. (Halljuk, halljuk.) Azt hiszi, hogy mindnyájan érzik a veszteséget, hazánk veszteségét. Csak azért szólal föl, hogy ne higgyék, hogy a párt nem osztozott volna a gyászban. Ő, aki jó barátját veszítette benne, csatlakozik az elnök indítványához.

Madarász József a képviselők nevében szól s azt indítványozza: a holnap ülés csakis a gyász fölött határozzon. (Helyeslés.)

Szilágyi Dezső miniszter felszólalása után a ház el fogadja az indítványt.

Ülés vége 11 3/4 órakor.

Üj d o n s á g o k.

— máj. 9.

Tájékoztató.

Május 10. Rendkívüli közgyűlés.

Május 16. Az alsótanyai közigazgatási központ fölavatása.

Május 16. Farkas Jancsi és társainak monstre bűnpöre (Szegedi törvényszék.)

Baross meghalt.

Két nap óta valósággal hallani vélte az ember, mint dobog ennek a nagy városnak a szíve, aggodalommal, lázban: hogy jobban van-e Baross. S úgy volt a társadalom, úgy jart-kelt és úgy végezte a dolgát, mint akinek nagy belege van otthon, akinek minden órán, minden pillanatban haza kell mennie: megnezni, jobban van-e, megkérdezni az orvosait: mi lesz hát, van-e remény a főgyógyulásra? Mi is így láttuk

alkotásai a magyar névnek állítottak szobrot. Ez az erős vonás Barossban, ez a gondolat, amely oda van lehelve minden tetteire, hogy magyar volt és magyarrá tett mindent, amirehhez nyult.

A gyász, úgy a megdöbbenés óriási. És az az érzés, ami fájdalommal tölti el az embert, a mely a gyászhoz hallásakor visszahajtja a vért a szívekbe, kimegy az ország határára és megüli a művelt nyugat népeinek a szívét is. Sir Roan Hillen kívül nem ismertek még ennyire közlekedési ügyekkel foglalkozó föállamhivatalnokot a világ minden részén, mint Baross. Ma még nem is tudjuk, hogy mennyit ért. Majd csak azután látjuk meg, ha epigon ül bele üresen hagyott örökébe, ha kis ember áll oda, ahol ő oly végtelenül nagy volt. A munkának gyásza van, az ország legjobbjai egyikét siratja, pedig ő ölte meg. A munka volt az a gyilkos, amely a negyvennégy éves minisztert megölte.

A halál nagy ur. A csont-oligarcha mikor elvitte a közmunkák és közlekedési ügyek miniszterét bus birodalmába, szépen nyíló reményeket tépett ki fagyos kezével a magyar szívekből és gyászosan emlékeztetéssel tette hosszú időkre a mai napot.

Tömörkény.

a szeretet, a lázba ejtő aggodalmat megnyitkozni e városban a nagy alkotó ember iránt, aki haló-ágyán feküdt s akinek lélegzését ugyszólván az egész nemzet leste.

Mondhatjuk, a trónörökös halálhíre óta semmi rossz hír ekkora fájdalmas hatást nem tett Szegeden. Az a nagy elismerés, mely a kidőlt hatalmas ember merész, alkotó munkáját kísérte országszerte, most a nehéz beteg ágyánál meleg szeretettel és hálával nyilatkozott meg a nemzet szívében pártkülönbség nélkül s a ravatalánál van oka bucsongva lehajtani a fejét Magyarország Génuszának.

Ime, mennyire szerette a mi városunk is azt a nagyerejű, lánglelkű embert, aki a nemzet javán dolgozott: halálhíre olyan nagy és általános fájdalmat és levertséget szült, mintha minden embernek halottja volna otthon. De illik is ez a gyász és ez a részvétel a munka miniszterének halálakor, mert hiszen ő valójában mindenkinek a halottja. Minden magyar polgárnak, mert ő lelkének egész lángolásával, erejének egész nagyságával, tudásának fényével és aczél-erélyének egész hatalmával Magyarország nagyságának megteremtésén fáradozott és ezen, a nemzet halájára méltó munkában dőlt ki.

Két napig tartott a féltés és aggodalom láza, mint a villámütés, úgy érték egymást óráról órára 48 óra óta a rossz hírek, a távirát valósággal ostromolták, és amilyen megkönnyebbüléssel lélegzett föl vasárnap reggel a közönség, megecsafolva találva a halálhírt, olyan lázas i galommal és a részvételnek szinte hangos kitörésével fogadta ma a bekövetkezett halál hírért. Eleinte persze nem akarták hinni, mint ahogy az ember természeténél fogva a fájdalmas hírt kétkedéssel fogadja, belekapaszkodva a reménységbe, hogy hátha nem igaz, hátha ismét csak alhir az egész.

Már délben elterjedt a hír, de a közönség csak akkor adott hitelt a nagy szomorúságnak, amikor azt a helybeli lapok gyászjelentései: a délután fél 2 órakor kiadott rendkívüli kiadások megjelentek. A külön kiadás megjelenésének hírére valóságos ostrom alá vették kiadóhivatalunkat, azok pedig, a kik még a lap megjelenéséről tudomással nem bírtak, a Lloydnál, a keresk. és iparkamaránál, a távirátánál tudakozódtak. A megdöbbenés és őszinte részvétel nyilvánult meg mindentel. Csak ez az egy szomorú themája volt egész délután a nagy városnak. Ezer számra kapkodták szét a Szegedi Napló külön kiadását, melyért még délután 5 órakor is jelentkeztek tömegesen a kiadóhivatalban. Gyászlobogók jelentek meg a középületeken. Először is a városházán és a vasuti üzletvezetőségénél, majd a kereskedelmi és iparkamara hivatala fölött, a csongrádi-takarekpénztár épületén, az ipartestület házában tüzték ki a fekete zászlókat.

*

A kereskedelmi és iparkamara a miniszter elhunytának hírére véve, kitűzte a gyász-zászlót és az elnökség a kamara nevében részvét-táviratot intézett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz. Kifejezve, hogy végtelen gyászszal osztozik a nagyméltóságú miniszterium mérhetetlen fájdalmában és egész megdöbbenő súlyában érzi azt a csapást, mely Baross Gábor elhunytával hazánkat érte. Még a délután folyamán kérdést intézett a kamara a miniszteriumhoz a miniszter végtisztességének idejéről, miután azon a kamarát küldöttség által képviseltetné.

— Rendkívüli közgyűlés. Kevés, de nagyfontosságú tárgyai vannak a holnapra, 10-ikére egybehívott rendkívüli közgyűlésnek mely első sorban Baross Gábor miniszter elhunytá fölött fogja kifejezni gyászát. A törvényhatóság ezen közgyűlésén fog határozatot hozni a koronázási jubileum megünneplése ügyében, és lesz alkalma hozzászólni a szőlőtelepítési czélokra el

adandó homokföldről készült tanácsi javaslatához, mely méltó arra, hogy a törvényhatóság egyszerűen elvessen és helyébe magáévá tegye a gazdaszék javaslatát. A közgyűlés tárgysorozata egyébként a következő: Polgármesteri előterjesztés Ö csász. és apost. királyi Felsége megkoronáztatása negyedszázados évfordulójának megünneplése tárgyában. — Tanácsi előterjesztés a szatymazi orvosilak czéljaira szükségelt földterület megszerzése tárgyában. — Ugyanaz a szatymazi orvosilak kiépítése tárgyában. — Ugyanaz a város által szőlőültetési czélokra egyeseknek eladandó homokos területekre vonatkozólag. — Ugyanaz a marosi és tiszai árterek felett megtartott árverés eredménye tárgyában.

— Dessewffy püspök Szegeden. A megyéspüspök szegedi tartózkodásának programjában — mint korábban jeleztük — némi változás történt. Ezt a változást most közlik velünk hivatalosan. Eszerint Dessewffy püspök Szegedre érkezésének és itt tartózkodásának véglegesen megállapított programja a következő: A püspök június 4-én a délelőtti órákban indul Makóról Szegedre vasuton. Június 5-én Szeged-belvárosban sz. mise és bérmlás. 6-án Szeged-felsőfővárosban sz. mise és bérmlás. 14-én Szeged-alsóvárosban sz. mise és bérmlás. 15-én Kisteleken sz. mise és bérmlás. 17-én Szeged-felsővárosban sz. mise és bérmlás. 18-án Szeged-rókuson sz. mise és bérmlás. 19-én Szeged-alsófővárosban sz. mise és bérmlás. 20-án Szeged-belvárosban sz. mise és bérmlás, melynek végeztével d. u. indulás vasuton Temesvárra. Jún. 7-től 14-ig terjedő időt a püspöknek a koronázási jubileumon leendő részvétele s a vingai templom fölszentelése veszi igénybe. Június 16-án pedig az urnapi ünnepélyes körmenetet maga a püspök fogja Szegeden vezetni.

— A szőlőtelepítés ügye a közgyűlésben.

Vasárnapi számunk egész terjedelmében közölte a gazdaszék tervét a szőlőtelepítésre alkalmas homokterületek eladásáról és azt a tanácsi határozatot, mely megnyirbálva az előterjesztést, leszállítva azt egy teljesen czéltalan kísérlet színvonalára. Amit a gazdaszék akart és amit akarnia kell mindenkinek, aki a szőlőkultúra jelentékeny kiterjesztését tartja szem előtt, azzal tökéletesen ellentétbe helyezkedett a tanács, mikor leszállította az eladandó területet ezer holdra és főleg mikor kimondani kívánja, hogy a homoki földek ne 10 és 20 holdas parcellákban is, hanem csak holdankint adassanak el, szőlőtelepítésért engedélyezendő minden törlesztési kedvezmény nélkül. Nem tudjuk, milyen módon és milyen érvekkel képviselte az előadó a gazdaszék javaslatát a tanácsban, de annyi bizonyos, hogy a határozat, mely itt megszületett, a szó teljes értelmében i d é t l e n. Képtelenség még csak gondolni is arra, hogy egy holdas területeken telepítsenek szőlőt olyan emberek, akik ezzel a privát-kertészkedésnél sokkal messzebb menő czélokot kötnek össze, és képtelenség azt hinni, hogy ilyen uton elérhető az a terv, mikép Szeged homok-földjein jövedelmező és néhány száz családot foglalkoztató szőlőgazdaságok létesüljenek. A tanács nem fontolta meg a módosítások horderejét, melyeket a gazdaszék nagyon is átgondolt javaslatán tett, és a közgyűlés dolga lesz, hogy visszaigazítsa a tervet eredeti gyakorlati medrébe. Mert nem arról van itt szó, hogy a tanácsnak igaza legyen, hanem arról, hogy a város ügyeit szeretettel és a magasabb közérdek szempontjából képviselő közgyűlésnek és ezzel a polgárságnak akaratára érvényesüljön. Ideje, hogy azt nemcsak

ebben a kérdésben, de általános elvül is érvényesítse a közgyűlés, mely már-már kiszolgáltatta magát a torony alatti szeszélyeknek és elkezdte veszíteni az önkormányzati tevékenységnek még a látogatását is.

— **A zárszámadás.** A pénzügyi bizottság ma délután tartotta meg első ülését az 1891-ik évi zárszámadások tárgyalása végett. Jelen voltak az ülésen: dr. Lázár György polgármester h., Fajka János előadó, dr. Ivánkovics Sándor főügyész, Pálffy Viktor tanácsnok, Kulinyi Zsigmond, Lichtenberg Mór, Obláth Lipót, dr. Rósa Izso, Wagner Károly, Wagner Gyula bizottsági tagok. A bizottság letárgyalta az 1891. évi szárszámadás bevételi részét és valószínűleg csütörtökön tartandó következő ülésében tér át a kiadási czimokra. Vasárnapi számunkban közöltük a zárszámadás végeredményeit és az azokból kivont összehasonlításokat, ezuttal tehát csupán egyes, említésre méltó tételeket közlünk. A piaci helypénz bevétel 1891-ben az előző évhez képest 3600 frttal emelkedett, a köveztvám bevételek növekedése még jelentékenyebb és ezzel szemben a városi fogyasztási adójövedelem 3200 frttal csökkent. A bizottság ennek folytán fölhitva az illetékes osztály figyelmét arra, nincs-e ebben talán része a csempészetnek is. Egyesek azt hiszik, hogy a fogyasztási illeték bevétel csökkenését az okozta, hogy a munkaszüneti törvény első végrehajtása alkalmával vagy két hónapig nem engedtetett meg a vasárnapi piacz, de figyelmet érdemel, hogy ez esetben a piaci helypénzjövedelemnek is csökkenni kellett volna. A városi bérföldek jövedelménél a főszámvevő kimutatta, hogy az előirányzatot meghaladó bevételekből mennyi esik a hátralékokra. Az eredmény annyiban kedvező, amennyiben a folyó bérfizetésekben az elmaradás nem jelentékeny. Pótadóból az előirányzattal (172,000 frt) szemben befolyt 190,000 frt, lakrészdobban 18,744 frt előirányzat mellett befolyt 20,000 frt, vagyis több 1176 frttal.

— **A hadtestparancsnok Szegeden.** Mint katonai körökből értesülünk, Waldstüden János báró tábornagy és a VII-ik hadtest parancsnoka, f. hó 11-kén szemle-utra indul Temesvárról. Első útja Szegedre fog vezetni, hol megsejmelé az összes csapatokat és a kaszárnnyakat. Szegedről távozva Aradon, Karánsebesen, Fehértemplomban, Nagyváradon és Debreczenben folytatja szemléljét.

— **A fehér kereszt.** A szegedi fehérkereszt-egyesület tegnap délután Kreymbig Károly és Lobmayer Istvánné elnökleite alatt választmányi ülést tartott, amelyen Kemechey Jenő titkár fölolvasta a márcz. 6-iki diszközgyűlésről fölvett jegyzőkönyvet s jelentést tett a pénztár állásáról. A választmányi ülés ezután megkérte Lobmayer Istvánnét, hogy a szegedi nagyfoku gyermekhalandóság megállítására céljából hívja értekezletre magához az egyet hölgyeit s birja arra, hogy a dajkaságba adott gyermekek fölött a felügyeletet vállalják el. Lobmayer Istvánné szíves készséggel tett erre ígéretet.

— **Községkerületi gyűlés.** A XXII. izr. községkerület holnap (kedden) tartja alakuló gyűlését, melynek programja a következő: Délután 11 órakor istentisztelet. 1. Karének. Énekli a zsinagógai énekkar. 2. Adon-ólam. Sulzertól. Énekli Schorr Mór főkántor és a zsinagógai énekkar. 3. Prédikáció. Tartja Dr. Klein Mór nagy-becsekereki főrabbi. 4. A 29. Zsoltár. Karének Jonástól. Énekli a zsinagógai énekkar. 1/2-1-kor képviselői alakuló ülés: 1. Megnyitás és a községkerület végleges megalakulása. 2. Jegyző és két jegyzőkönyv-hitelesítő választása. 3. Elnök, elnökhelyettes és 9 előjárósági tag választása. 4. A kerületi ülés felfüggesztése s közben az előjáróság megalakulása, pénztáros és jegyző választása. 5. A képviselő megalakulása.

6. A kerületi bíróság elnökének és elnökhelyettesének választása. 7. A kerületi bírósági tagok kisorsolása és ünnepélyes fogadalmötetele. 8. A kerületi ülés felfüggesztése és közben a bíróság megalakulása és két jegyzőjének megválasztása. 9. Dr. Rósa Izso indítványa Dr. Hirschler Ignác emlékének jegyzőkönyvi megörökítése iránt. 10. Ugyanannak indítványa a zsidó vallás receptiója iránt megindult mozgalom támogatása iránt. 11. Dr. Klein Mór és Vogel Náthán indítványa a hittanitanterv kidolgozására kiküldendő bizottság iránt. 12. Dr. Klein Mór indítványa a középiskolai és tanítóképzési tanulóknak szombati írására vonatkozó miniszteri rendelet ügyében a kerületi elnökök üléséhez intézendő fölterjesztés iránt. 13. Ugyanannak indítványa az anvakönyvi szabályrendelet módosítására vonatkozólag ugyanoda teendő fölterjesztés iránt. 14. Ugyanannak indítványa a congresszusi szabályzatnak a kerületi bíróságokra vonatkozó 66-ik §-ának módosítása iránt. Az alakuló ülés nyilvános és erre való tekintettel gondoskodva van arról, hogy a bizonyára nagy számú érdeklődők kellőképp elhelyezkedhessenek.

— **Fürdő a szegényeknek.** A Tiszán létesítendő közfürdő terveit már elkészítette a mérnöki hivatal. A tanács minden pontjában helyben hagyta a tervezetet s azzal az utasítással adta vissza a mérnöki hivatalnak, hogy a költségvetést is készítse el legkésőbb május végéig.

— **Uj épületek a katonáknak.** A Szegeden építendő honvéddhadbírósi épület, gyalogsági főklaktanya, valamint a kerületi fogház építése elvileg még a tavalyi évben lett elhatározva. Azóta több ülésben meghányták vetették a dolgot, miglen a városi mérnöki hivatal megbízták a részletes tervek és költségelirányzat kidolgozásával. E megbízásra a város építésmérnöke ma terjesztette be az új laktanyák tervezetét és költségvetését. Az új épületek a berlini körút 12, 14, 16, 18, továbbá a béke-utca 11 és 13 számú telkekre lesznek építve. A költségvetés adatai szerint a főépület (hadbírósi és gyalogsági főklaktanya) 62,870 frt 87 krajczárba, a fogház 44,529 frt 35 krajczárba, a telkek rendezése a canalizáció és vízvezetékekkel 28,464 frt 28 krajczárba, a fürdőberendezés 1524 frt 96 krajczárba, az összes építés 137,389 frt 46 krajczárba kerül.

— **A főjegyző nagy kiküldetése.** A szombati tanácsülés nemcsak a szőlőtelepek céljaira szolgáló földeladás ügyében hozott „bölcse” határozatot, hanem még egy végzéssel remekelt be ugyanezen a napon. Kiküldötte dr. Tótn Pál főjegyzőt Budapestre, hogy ott rendelje meg a koronázási jubileumra intézendő hódoló fölirat díszkötését. Érdekessé egy kiküldés ez igazán, és szinte csodáljuk, hogy egyedül a főjegyző ment Budapestre díszkötést rendelni. Vele kellett volna erre a nagy fontosságu utazásra indulni legalább is a főmérnöknek, vagy esetleg egy egész szakértő és igazlító bizottságnak, hogy annál alaposabban legyen megrendelve Posnernél vagy Morzsányinál az a tábla, melyet a városi tanács látkörével nem rendelkező kereskedők meg tudnának rendelni egy-két krajczáros levelező lapon is. Mert pusztán arról van szó, hogy előadassék az illető üzletnek, hogy milyen díszablát akar a város és milyen áron, ezt pedig a főjegyző ékesszólása nélkül is megértheti mindenki írott betűből. Arról ugy sincs szó, hogy azok a budapesti műhelyek, vagy hangzatosabban szólva: műtermek eféle album-készletekkel rendelkezzenek, mivel ők is csak a megrendelő kívánságához és igényeihez képest hozzátják meg a díszkötés email-részeit külföldről, többnyire Lipcséből. És épen azért össze van kötve ezzel a leg-

alább negyven forintba kerülő budapesti fölfedező utazással egy másik kérdés is. Az, vajjon nem tudja-e a tanács, hogy vannak Szegeden is díszkönyvkötő műhelyek és van különösen egy, amely nem szólva a magyar és bécsi kiállításokról, még Párisból is hozott kitüntetést a díszműveivel. Csodálatos, hogy a legfényesebb díszalbumok készítői, magánosok, testületek és hivatalok mind meg tudják találni ezt a szegedi forrást, csak épen a városi tanács nem keresi azt, melynek pedig ha nem tévedünk, bizonyos kötelességei volnának a műipar fejlesztésének terén is. Legalább is kötelessége volna az, hogy alkalmat adjon a szegedi műiparnak a maga kitüntetésére, mert az első sorban ezt keresi és nem a dus hasznót, mint azok a becézett, „előkelő” budapesti czégek. De persze baj volna az, ha az a díszkötés éppoly gazdagon, fényesen és szépen kiállítva talán kevesebbe kerülne itthon 100 frttal, nem is számítva a fölfedezési ut költségeit.

— **A szegedi Lawn-Tennis.** Kerekszám ötven tagból áll — nők és férfiakból — az az előkelő uri kompánia, mely a nevezett angol lapda-játékot, a Lawn-Tennist fogja játszani a nyáron és ott építettett magának játékpályát az ujszegedi népkert baloldali szép gyepesén. Már elkészült a játékhely, nagy hálókertítéssel körülvéve. Két osztálya van a játékhelynek, összesen 16-an játszhatnak egyszerre. A sporttársaságnak természetesen az angoldivatnak megfelelő játékosztümje is lesz: a nőknek kecses blusuk, szalmakalap, sárga szalag és sárga rózsával, kurta sportruha, könnyűsárga cipellő; a férfiaknak blus, szalmakalap fekete szalaggal, sárga cipő. A teljes felszerelések, ruházatok és játékeszközök már megérkeztek a társaság részére s láthatók a Krausz M.-féle divatkereskedés kirakataiban. Ugy halljuk, a kezdeményezők példáján fölbuzdulva többen az uri társaságokból egy újabb labdázó-társaság összehozzásán fáradoznak.

— **Halálozások.** Három gyászjelentés érkezett ma hozzánk. Az egyik egy reményteljes derék ifjú, Pálmay Jenő, II. éves joghallgató, Pálmay János ismert szegedi ügyvéd, nyug. árvaszíki ülnök fiának halálát jelenti. A részvétre méltó fiatal ember 20 évet élt. Temetése f. hó 10-ikén d. u. 3 órakor megy végbe a család zárda-utca 9. sz. házából. Egy másik gyászlap a Szegeden elhunyt Csörföly Lajos nyugalmazott tótkomlósi jegyző halálát jelenti. Az elhunyt nagy szeretetnek örvendett községében, melynek közügyeit hosszú éveken át szolgálta. Halála f. hó 5-ikén 69 éves korában következett be. Holttestét Tótkomlóra szállították, ahol a község előjáróságának és népének nagy részvéte mellett tegnap temették el. — A harmadik gyászjelentés tudatja, hogy Szakáll Mihály volt közh. biz. tag. f. hó 9-ikén 74 éves korában jobblétre szenderült. A tisztaság polgár temetése 10-ikén délután 4 órakor megy végbe a család vásárhelyi-sugaruti házából.

— **A kamara titkárválasztása.** Az ügyvédi kamara tegnap választotta meg a titkárt. Tudvalevőleg a kamara nemrég megválasztotta dr. Papp Dezsőt, de a választást megfölebbezték és megis semmisítették. Az új választásnál dr. Végmán Ferencz győzött, Szegedről negyvenen szavaztak, huszan Pappra, huszan Végmánra. A vidék 160 szavazatot küldött be, amelyből hatot megsemmisítettek. Beadott így összesen 194 érvényes szavazat. Ebből 111 szavazatot kapott dr. Végmán Ferencz, 83-at dr. Papp Dezső.

— **Elkeresztelési árverés.** Mert már ilyen is van. Mamusich Félix szabadkai

plébánost elkeresztelés miatt pörbe fogták s el is ítélték. A harmadfokú bíróság is határozott már s a keresztlevel átküldésének kötelezettsége alól fölmentette ugyan a plébánost, de elítélte 10 frt pénzbírságra. Minthogy Mamusich ezt a 10 frtot nem fizette meg és kijelentette, hogy nem is fogja megfizetni, mert az ítéletnek semmi jogalapja nincsen: egy nap beállított hozzá a végrehajtó és lefoglalta egy tükrét, melyet május 14-én fognak elárverezni a szabadkai városház udvarán, ha a plébános különben nem fizeti le a 10 frtnyi pénzbírságot.

— **Eljegyzés.** Dr. Kóka y István, szegedi fiatal ügyvéd, az ifjuság egyik legkiválóbb tagja, jegyet váltott Kiss Gizella kisasszonnyal, Kiss Ádám szabadkai nagybirtokos bájos leányával.

— **Védekezés a peronoszpóra ellen.** A földmívelésügyi miniszteriumnak a hatóság-hoz intézett rendelete folytán a tanács a mai ülésén elhatározta, hogy a peronoszpóra kiirtására szabályrendeletet fog alkotni. Míg azonban ez elkészül, hirdmények útján fogja tudatni a polgársággal, hogy a veszedelmes rovarok kioltására használt permetezéshez szükséges rézgáliczot a földmívelésügyi miniszteriumtól a polgárság számára kedvezményes áron fogja beszerezni a tanács s ha a küldemény megérkezik, ugyanazon áron fogja a polgárság rendelkezésére bocsátani.

— **A munkásbetegségélyző pénztárak ügyében népes gyűlést tartottak** tegnap az iparosok a városháza közgyűlési termében. A gyűlésen meghánytákvetették a dolgot, hogy mint állitassanak föl a munkásbetegségélyző pénztárak. A Baross által kiadott miniszteri utasítások tanulmányozására tiztagu bizottságot választottak. Tagjai ezek: Börcsök Ferencz asztalos, Dörflinger Károly kárpitos, Jenőfi Albert kéményseprő, Józsa Sándor könyvkötő, Rieger Gyula takarékpénztári hivatalnok, Barcsay Károly az „Egyetértés“ elnöke, Csikós Ignác lakatos, Kalmár István szabó, Szabó Ferencz cipész, Weiner Miksa, a közuti vasut-részvénytársaság és a kereskedő ifjak társulatának elnöke.

— **Egy iparegylet jubileuma.** A hmvásárhelyi iparegylet vasárnap ünnepelte meg fennállásának 25-ik évfordulóját. Az ünnepély, melyen a szegedi kamara képviselőiben Kulinyi Zsigmond titkár és Balogh János kamarai tag vettek részt, disz-közgyűléssel kezdődött a jubiláló egylet saját házában díszes termében. Kovács Lajos, az egylet elnöke, nyitotta meg a gyűlést lendületes beszéddel, majd az egylet titkára tartott szép és gondosan megírt föl-olvasást az egylet történetéről. Kiténik ebből, hogy az életrevaló, derék egyletnek sok érdeme és sikere van a szomszéd város közgazdasági fejlődésében. Az éljenzéssel fogadott fölolvadás után az elnök jogot adott a tagoknak és vendégeknek a szólásra, amire először Kovács Ferencz, az egylet első alapító elnöke szólott, majd pedig Róth Károly tolmácsolta az országos iparegyesületnek, Kulinyi Zsigmond pedig a szegedi kamarának üdvözlését. Este fényes bankett zárta be az ünnepséget, melyen nagy számmal vettek részt Váásárhely szép hölgyei. A felköszöntök sorát Kovács Lajos elnök nyitotta meg, szívélyes szavakban éltette az egylet vendégeit. Pap Imre ref. lelkész a vásárhelyi kaszinó nevében köszöntötte föl a testvéregyletet magvas, szép beszédben. Róth Károly az iparegyletet éltette, Kulinyi Zsigmond arra emelt poharat, hogy az iparegylet mielőbb megalkossa a tervbe vett agyagipari tanmühelyt. Kovács Ferencz az egylet első alapítóit és a magyar iparosok első vezérét, Róth Károlyt köszöntötte föl,

dr. Endrey Gyula orsz. képviselő pedig Kulinyi Zsigmond kamarai titkárát és Balogh Ferencz kamarai tagot éltette.

— **Egy tanító a magyarság ellen.** Iláncsán, Torontál-megyében a Jovanovicz István országgyűlési képviselő tiszteletére rendezett lakomán — mint lapunknak írják — botrányos eset történt. Számos szerb nyelven mondott felköszöntő után felkelt Duleszky Sándor, községi segédjegyző s azzal a bevezetéssel, hogy ő a szerbnyelvet gyöngén beszéli, magyarul ellenben a társaság javarésze ért, magyarul kezdett beszélni. Ajvász Koszta, iláncsai községi tanító fütytyel, pisszegéssel, gunynyal fogadta a magyar szót.

— **A Kárász-utczaiak értekezlete.** A Kárász-utca lakói azon kérelemmel fordultak a tanácshoz, hogy az a gyalogjárókat aszfalt burkolattal lássa el. A mérnöki hivatal, melynek véleményezés végett a kérelem kiadatott, holnap e hó 10-én délután négy órára értekezletre hívta össze a kárász utczai háztulajdonosokat s ez értekezleten fogják megbeszélni a magánjárdák aszfaltburkolattal leendő ellátásának ügyét.

— **Az utépítések ügye.** Említettük, hogy az alsótanyaiak megfölebbezték a miniszterhez az utak építése és kölcsönök fölvétele ügyében hozott közgyűlési határozatot, jobban mondva kiegészíteni óhajtják azt azzal, hogy a város az ő utjokat, a baja-kisújszállási utat is vegye föl a legközelebb kiépítendő utak csoportjába. A polgármester a tanyai lakosság felebbezését tegnap terjesztette föl a kereskedelmi miniszteriumhoz olyan észrevételekkel, amikkel nagyon meglehetnek elégedve az alsótanyaiak. A polgármester ugyanis kijelenti, hogy a felebbezők kérése méltányos, a hatóság maga is elismeri a baja-kisújszállási ut kiépítésének szükségességét és lehetőleg oda fog hatni, hogy a többi utak építésével elérhető megtakarításokból ez az ut is kiépíthető legyen.

— **A szentesi krach.** Egyes részleteket közöl a „Szentesi Lap“ vasárnapi száma a szentesi fizetéseképtelenségekről és különösen azt a megdöbbentő részletet közli, amit már mi is jeleztünk, hogy Hoffer Adolf részére a szentesi gazdák ötvenezer forint erejéig irtak alá szívesességi váltókat. Mint mi értesülünk, van olyan gazda is, aki ilyen botor módon kilenczezer forintot fizet meg azért a könnyelműségért, hogy megbízott a Hoffer Adolf jó képében. A szentesi pénzintézetek mindegyike — írja a Sz. L. — tetemes összeggel szerepel a Hoffer Adolf hitelezőinek sorában, de mint-hogy követeléseik egy része terményben nyert fedezetet, más része pedig fizetőképességek által van biztosítva, nagyobb károsodása egyik intézetnek sem várható, annál kevésbé, mert követeléseik biztosítására a szükséges lépéseket kellő időben megtették. Ugyanigy szól saját értesülésünk is és ami különösen a csongrád megyei takarékpénztár tőrt illeti, újabban azt írja tudósítónk, hogy ennél az intézetnél Hoffer Adolfnak, aki igazgatósági tag volt, egyetlen saját elfogadványa sincs, hanem csupa tárcza és szívesességi váltói, melyeknek teljes értéke biztosítva van. És megjegyzi még a tudósítónk, hogy az ez intézetnél leszámított váltókon egyik országgyűlési képviselő sincs érdekelve és hogy az erre vonatkozó közlés csak föltevés volt. Még egy újabb részeséről is ír tudósítónk a szentesi bürze-krachnak, Götzl Jónásról, akinek passzívái mintegy huszezer forintot tehetnek és aki szintén jómódu szentesi gazdákat rántott be nagy összegek erejéig szívesességi váltókkal, amelyeknek, úgy látszik, Szentesen jó talaja van. Hisz valóságos járvány, még pedig pusztító járvány ott egyfelől a szívesességi váltó, másfelől a tözsdén való szerencse-játék, melynek áldozatairól írva, a „Szentes és Vidéke“ lap társunk fején találja a szöveget, mikor a „fölbujtókat“ keresi. Bűnösök, megvetésre méltók — írja

— azok, akik e szerencsétleneket belevitették rábeszélésükkel a veszedelmes szerencse-játékba; annál bűnösebbek, annál inkább megvetésre méltók, mert maguknak mi vesztetni valójuk sem volt és egzisztenciájukat az a parazitaság képezte, melylyel e szerencsétleneken élődtek, vérüket kiszivták. Ezeknek gyalázatos üzelméről lerántani a leplet: legelső kötelességünk. Gyűjtjük az adatokat és nemsokára eljön az idő, mikor e veszedelmes proletárokat átadhatjuk a közmegvetésnek.

— **A szegedi bõriparszövetkezet.** A szegedi ipartestület bõripari szakosztályának nyersanyag-raktár szövetkezte a kereskedelmi és iparkamara útján a kereskedelem-ügyi minisztértől kért állami támogatást. A kérvény ügye kedvező megoldásra jutott. Ma értesíti a miniszterium a kamarát arról, hogy a szövetkezetnek a 13775 frt kölcsönért benyújtott kérvényét a magyar ipar és kereskedelmi bankhoz tette át s annak mielőbbi és lehetőleg kedvező elintézését egyidejűleg megürgette. A bõriparkállításon a miniszter által megvásárolt és jelenleg a technológiai iparmuzeumban levő bõrmegmunkáló gépek közül több értékes gépet, a vámok elengedésével beszerzési áron olyformán bocsájt a miniszter a szövetkezet rendelkezésére, hogy az egyes gépekért járó összegek 10 évnegyedes részletben törlesztve fizethetők. A kamara ma nyilatkozatra hívta föl a szövetkezetet, hogy a följajánlt gépeket meg kívánja e venni.

— **Helyben hagyott fegyelmi határozat.** Kókay Rudolf volt árvaszéki leltározót a múlt évben elmozdította hivatalától a város. A megfölebbezett fegyelmi határozatot a belügyminiszter jóváhagyta.

— **Eljegyzés.** Özvegy Pillich Imréné, Pillich Imre volt városi erdőmester özvegyének kedves és szeretetreméltó leányát Gizát, tegnap jegyezte el Rzsia Sándor királyi ítélőtáblai irodatiszt.

— **Szegedi gyorsírók versenye.** A szegedi főgymnásiumi gyorsírókör e hó 8-ikán tartotta meg évi rendes írásversenyét Bódogh János tanár körvezető jelenlétében. Az első díjra (percenként 200 szótag) két teljesen hibátlan dolgozat adatott be. A kitűzött két arany megosztott a pályázók: Blaustein Ignác 8, és Szabó László 7. oszt. tanulók között. Jó munkálatot adott még be Bezdán János 7. oszt. tanuló, aki szintén jutalmat nyert. A második díjnál, melyre percenként 180 szótag írása kívántatott, Martis Imre 8, és Sándor István 7. osztály tanulók nyertek 2—2 ezüst frtot, míg Bőröcz Mihály 5. oszt. tanuló gyorsírási művel jutalmaztatott. Végül a 150 szótagos 3-ik díjnál Hegedüs Antal 6, Kiss Zoltán 6, Agócsi István 6, Zimányi Lajos 5, Mészáros Pál (kezdő) 6. oszt. tanulók nyertek gyorsírási munkákat. Ezzel kapcsolatban közöljük, hogy a helybeli polgári és közép kereskedelmi iskolában Csikós Gyula okleveles gyorsírástanár tanfolyamában 25 hallgató vett részt, és a tanfolyamot nyilvános vizsgálattal fejezték be. Közülök leginkább kitűnt Popp Ottó IV. polg. iskolai tanuló.

— **A szentesi gymnásium.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a f. évi ápr. hó 13-án, 14076 sz. rendeletével a szentesi községi főgymnásiumnak megadta 3 évre a nyilvánossági és érettségi vizsgálat-tartási jogot.

— **Aranyevő akták.** Ugy látszik, mindenféle bűvészkedés kitelik a türelmes papirosnépségtől, melyek a hivatal-szobák tintás asztalán karmolódnak tele aktákká. Legújabban kerestetik itt helyben egy akta, mely minden valószínűség szerint egy egész arany lánczot megevett. Mert ki az ördög is ehette volna meg más egyéb? A dolog migdenesetre igen különös és meg-

lehet, hogy igen cifra alja lesz. Hát az az egész, hogy a békésmegyei alispáni hivatal a szegedi hatóság útján küldött Grün Samu szegedi főpinczérnek egy aranyórát aranylánczostól. Valószínűleg valami örökség volt ez, de ez mellékes. Ugylátszik azonban utközben az akták elnyelték az aranylánczot, mert, mint a békésmegyei alispán most értesíti a szegedi hatóságot, a derék főpinczér hozzá írott levélben azon panaszkodik, hogy ő csak az aranyórát kapta meg, a lánczot nem adták át neki. Már pedig, írja a szomszéd megye alispánja, ők az órát lánczostól küldték át ide kézbesítés végett, amiről az átvételi nyugtátvány is kezeskedik, ennél fogva ők nem felelnek a lánczért. De hát ki felel érte? A rossz hirbe keverődött akták leadattak a kapitányi hivatalnak, hogy vallassa ki ökelmeket, melyik ette meg az aranylánczot?

— Alsófoku keresk. iskola Szentesen. Dr. Tergina Gyula tanfelügyelő kezdeményezésére értekezletet hívott össze Tasnády Antal szentesi polgármester, egy Szentesen létesítendő alsófoku kereskedelmi szakiskola tárgyában. Az értekezlet, melyen hozzávetőleg a költségvetést is egybeállították, egy szűkebb körű bizottságot küldött ki, amelynek feladata lesz — a szükséges adatok beszerzésével — egy teljes tervezetet kidolgozni. Az új szakiskola, ha az erre hivatott körök kellő érdeklődéssel felkarolják az ügyet, már a jövő tanév elején megnyílna.

— Elszabadult fenevadak. Nagyenyedről sürgönyzik, hogy a vásárra odajött s a város közepén folyó patak partján fölállított állatsereglet kalitjait felhőszakadás folytán hirtelen jött vizáradás elsodorta s vasárnap este 9 órakor 3 párducz és több kisebb vad kiszabadult. Katonai őrzőket kezdte a fenevadakat hajszolni. Egyet, mikor már az egy asszonyt a fején megsebesített, lelőtték. A város szörnyű aggodalomban van. Emberéletben ma reggelig nem esett kár.

— Érdekes párbajok. A „Temesvári Zeitung“ egy különös modoru s úgy látszik verekedni is szerető ügyvédnek viselt dolgait közli f. hó 6-iki számában. Ugyanis Kisfaludy Zsigmond temesvári ügyvéd a napokban egy sörcsarnokba ment, hol egy előkelő asztaltársaság poharazott együtt, kik között Singruen fogorvos is helyet foglalt. Midőn a belépő ügyvéd az orvost megpillantotta, ezen szavakkal fordult a társaság felé: „Mindenki gazember, aki Singruen orvossal egy asztalnál foglal helyet“. E durva megjegyzés persze nem maradt következmények nélkül. Az asztaltársaság valamennyi tagja, kivéve Bessenyeit, a képviselőt, ki időközben elutazott, kihívta Kisfaludyt. Első ízben Meskó Béla árvaszéki úlnök verekedett meg vele. Ez alkalommal Meskó Béla könnyű sérülést szenvedett. Midőn azonban Lechner Bélával mérte össze kardját, nagyon súlyos sérüléseket szenvedett. Az ügy azonban véglegesen még nincsen befejezve, mert minhelyt Kisfaludy felgyógyul, ismét új kihívásoknak nézhet elébe.

— Új őrszemek. Szaporodnak a városban a rend posztján álló őrei. A rendőrség máától kezdve a Lechner- és Szent-István-tereken állandó őrszemeket állít föl.

— A laktanya járdái. A mars-téri laktanya mellett el vannak romolva a járdák. A mérnöki tisztség most kiakarja javíttatni s erre a célra 625 frt 51 krt kér a tanács-tól. A negyedkrajczárokról nincsen az aktában említés.

— Besurranó. Nagyvárosi ügyességgel dolgozott egy tolvaj ma délelőtt Glánczer orvos kis-köruti lakásán. Besurran, megkísérli. Mikor besurran, még nem volt baj, de mikor kisurran, elsurran vele egy értékes kabát. A tolvaj ur különben ismeretlen.

— IV. Külső használatra. Testrészek fájdalmas csúszos és köszvényes bajai és mindennemű gyulladások a „Moll-féle francia borszesz“-szel gyógyíttatnak biztos sikerrel. Egy üveg ára 90 kr. Szétküldés napoként utánvétellel Moll A. gyógyszerész és cs. k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll-féle készítmény kéréndő az ógyári jelvényével és aláírásával.

Meggyilkolt állomásfőnök.

— A Bárkányi-gyilkosság párja. —

Véres rablógyilkosság híre érkezik hozzánk Horvátországból. Megölték horvát parasztok egy fiatal állomásfőnököt, aki most járt jegyben egy zágrábi állami hivatalnok szép leányával.

Az összes lapok közölték tegnap, hogy a magyar államvasutak lics-i állomásfőnöke, Schleifer János, egy törekvő, ügyes fiatal ember, aki nagyon értette a forgalmi szolgáltatást, a tehervonat kocsijai elé vetette magát az állomáson s darabokra tépték.

Most kapjuk erre a szomorú helyreigazítást Fiuméből, hogy az állomásfőnök nem volt öngyilkos, hanem megölték s a gyilkosok, mint a szeged-felső-tanyai Bárkányi-féle gyilkosságnál történt, a halottat odatették a vágányokra.

Schleifer a meggyilkolása napján az állomása mellett fekvő Zlóbinn horvát faluban időzött. A falu mészárosánál járt, aki egyuttal kocsmáros is. Jó barátja volt neki s közelgő esküvőjére való tekintettel 150 forintot kért tőle kölcsön.

A kocsmáros bent az ivóban olvasta le neki ezt az összeget. Iddogáltak a sarokban horvát parasztok, akik látták ezt. S ahogy Schleifer, zsebébe téve a pénzt és bucsut véve barátjától eltávozott, utána mentek. Sötét este volt már. A falu és az állomás közötti uton aztán meggyilkolták Schleifert a horvátok.

A véres tettet elpalástalandó, aztán a holttestet a vasuti vágányokhoz vitték s ott hosszában odafektették a sínekre. A tehervonat, amely keresztül ment rajta, majdnem a fölismerhetlenségig eltorzította a szerencsétlen állomásfőnök hulláját. A fejét két helyen elvágta a vonatkerek.

A tehervonat emberei észrevették, hogy mi történt. A vonat megállott és a zárfekező lezárt, megvizsgálandó a halottat. Ez is merte föl az összeroncsolt holttestben a licsi állomás főnökét.

A holttest már teljesen hideg volt.

Ez adta meg az okot a gyanúra, hogy itt gyilkosság történt.

A csendőrség, mint tudósítónk írja, már el is fogta a tetteseket.

Schleifert holttestét a vasuti tisztviselők nagy részvétel mellett helyezték örök nyugalomra a zlobini temetőben.

Irodalom.

A Dugonics-társaság.

Az irodalmi és tudományos társaság rövid idő múlva véglegesen is megalakul a tisztikarral együtt. Lesz még azonban az első lélegzetvétel előtt néhány szava a közönséghez, melyet a maga számára meg akar hódítani.

Az előkészítő bizottság, melyet az alakuló közgyűlés kiküldött, tegnap vasárnap ülést tartott s a tisztválasztó közgyűlés

előtt elintézendő fontos dolgokat beszélt meg Lázár György elnöklete alatt.

Az elnök beszámolt azzal, hogy az alapszabályok jóváhagyva megjöttek, a tanácsban már referálva is lettek, minél fogva semmi akadály sincs már most a végleges megalakulás és tisztválasztó közgyűlés megtartása előtt.

Bemutatta az elnök Szeged és a szomszédos városok közönségéhez az irodalmi és tudományos társaság részéről intézendő föl-hívás szövegét. Ebben kéri a társaság az Alföld művelt közönségét, hogy a társaság misszióját, főnnállását pártoló taggá való belépéssel támogassa. Némi módosítással elfogadták a föl-hívás szövegét.

Ezután megbeszélte és megállapította a bizottság azoknak a névsorát, akiket levéllileg föl-kér, hogy a társaságba alapító tagként lépjenek be.

Gondoskodás történik helyiségekről is.

Az előkészítő bizottság megbízta dr. Lázár Györgyöt és Csónka Ferenczet, hogy a reáliskolából üresen levő helyiségek közül két szobának átengedéseért tegyenek lépéseket.

Megállapodás történt továbbá abban is, hogy addig nem hivatik egybe a tisztválasztó közgyűlés, míg az alapító-tagokul való belépésre föl-kért egyének és intézetek nem nyilatkoznak a belépés iránt.

A legfontosabb tárgy azonban az volt, hogy a társaság a város támogatását kérje. De ennél a kérdésnél már kész feleletet talált a bizottság. Hiszen a város már 1883-ban elhatározta, hogy a Dugonics-társaság védnökségét elvállalja és évi 1000 frt segélyt szavaz meg a társaság céljaira, itt tehát már a készlet kapja a társaság.

A bizottság abban állapodott meg: meginstancziázza a várost, hogy korábbi nagylelkű határozatát érvényesítse a föltámadt Dugonics-társasággal szemben.

Legujabb.

Az ország gyászához az éjjeli órákban saját tudósítónktól távirati úton a következő értesüléseket vesszük.

A részvét.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.“ er. t.) A király megbízta Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt, hogy az elhunyt miniszter özvegyénél legmélyebb részvétét tolmácsolja. A királyon kívül részvétüket nyilvánították még Baross Gábor özvegyénél az összes miniszterek, főpapok, Győr szabad királyi város törvényhatósága, mely a vasminiszterben országgyűlési képviselőjét gyászolja. A részvét különösen a fővárosban óriásnak mondható. Mintha az utolsó gyerekekig mindenki érzene a csapás nagyságát, mely Baross Gábor halálával az országot sújtotta, olyan nyomott a főváros kedélye. A főváros házai, a magánházak, is gyászlobogókkal hirdetik az országos gyászt. Már eddig is tömérdek koszoru van megrendelve.

A temetés.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Az elhunyt miniszter végtisztességéről holnap fog intézkedni a minisztertanács, mely a miniszterelnök elnöklete alatt délelőtt tíz órára van összehívva. A temetés szerdán délután történik meg. A holttestet Illavára viszik a családi sírboltba.

A halál oka.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

A halál közvetlen oka *paralízis cordis szív-szélütés* volt, mely a második operáció tolytán következett be.

Az utolsó munka.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

A példátlan munkásságu miniszter, míg csak karjait emelni bírta, mindig dolgozott. Mikor már önkivületbe esett, kihuzta a feje alól a vánkost s orvosa elé tartva a következőket kérdezte: „Hol vannak ez ügynek aute aktái?” Ez volt az utolsó szava. Végso gondolata is hivatása volt.

A halott miniszter utódja.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

Alig hunyta le szemeit a vasminiszter, azonnal megindultak a kombinációk utódjára nézve. Eddig utódjául *Hieronimit, Tolnay Lajost és leginkább gróf Zichy József* pozsonyi főispánt, volt kereskedelemügyi minisztert emlegetik, *kit ma Bécsbe hívtak.* A temetésen jelen lesz *Szapáry* miniszterelnök is, ki a gyászshirre ma visszaérkezett Bécsből.

A gyászshir Bécsben.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

A külügyminiszteriumban ma 11-től 12 óráig gr. Kálnoky elnökle alatt közös miniszteri értekezlet volt, melyen a delegációk elé terjesztendő javaslatokat letárgyalták. Az ülés végén érkezett a Baross miniszter halálát hozó távirat, mely a jelenlevő minisztereket a legmélyebben meghatotta. A miniszterek, daczára annak, hogy reggel kedvezőtlen hírek érkeztek, a katasztrófára nem voltak elkészülve. Ma délután ő felsége elnökle alatt közös miniszteri értekezlet volt.

A halálhír a tőzsdén.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

A tőzsdére tizenegy óra után néhány percczel érkezett meg a halál híre és általános, nagy megdöbbenést keltett. A szilárd hangulatot, amelylyel a forgalom ma indult, hirtelen ellanyhulás váltotta föl és a lesújtó gyász hatása alatt pár pillanatra az egész gépezet megállott. Nagy csoportok alakultak és minden arczon meglátszott a mély megindulás. A gyászshir az értékpapírok nagy részében depressziót okozott. Később azonban a veszteség jórészt helyreállott és a zárlatkor ismét a hangulat megszilárdulásának jelei mutatkoztak.

Közgazdasági táviratok.**Budapesti gabonatőzsde.**

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv élénk volt és 25,000 mm. kelt el teljes áron.

R o z s: 8.50—90 forinton készpénzben került forgalomba.

Á r p a: 300 mm. 5.60 frton, 200 mm. 5.72¹/₂ frton, 100 mm. 5.50 frt készpénzen került forgalomba.

Z a b: 100 mm. 6 forinton, 200 mm. 5.65 frton készpénzben került forgalomba.

A határidőüzletben a forgalom változatlan volt.

A határidő-üzletben a déli tőzsde zárlatai a következők:

Buza 1892. május—juniusra 8.76 pénz, 8.77 áru; szeptember—októberre 8.26 pénz, 8.28 áru; tengeri május—juniusra 4.92 pénz, 4.94 áru; július—augusztusra 5.09 pénz, 5.10 áru; zab tavaszra 5.45 pénz, 5.46 áru; zab ősze 5.55 pénz, 5.57 áru;

káposztarepcze aug.—szept.-r: 12.30 pénz, —.— áru.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

(Déután öt órakor záródna k)

Buza 1892. máj.—jun. 8.64—8.66

Buza ősze 8.20—8.22

Új tengeri 1892. máj.—jun. 4.89—4.91

Tengeri jul.—aug. 5.05—5.07

Zab tavaszra 5.46—5.48

Zab ősze 5.50—5.52

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, május 9. (A „Sz. N.” er. t.)

Zsiraru változatlan. Disznózsir 52.50, boszniai szokványsszilva 11.60 forinttal, 100 darabos 13.40 frttal, 85 darabos 17—17.25 frttal, szerb szokványáru 10.71 frttal, szlávóniai szilvaiz szeptember—októberre 18—18.25 frttal kelt el. — Szesz csendes. Nyers osztalékolt 17.50—18.— frton, élesztő-szesz 21.——21.50 frton, szesz finomított 55.50—56 frton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, május 7. (A „Sz. N.” er. t.)

A tőzsde a nemzetközi értékekben meglehetősen szilárdan nyílt meg, az üzlet folyamán ellanyhult és a zárlatkor ismét megszilárdult. A helyi piacz nyugodt volt. A valuták jelentéktelenül változtak.

REGÉNYCSARNOK.**Az eltitkolt fiu.**

58

— Angol regény. —

Fordította: Tömörkény.

(Folytatás.)

Azután betette az ajtót, bezárta s fölment a titkos lépcsőn s több folyosón át a szalonba, ahol a fiatalok és mrs. Braitwaite együtt voltak s éppen élőképeket akartak összeállítani.

Miss Wycherly a beszélgetők közé elegedett s okos tanácsokat adott a fiataloknak a tervezett mulatsághoz.

— Ön igen szép és hatásteljes kép lenne — szólt sir Wilton, bámulva a hölgy királynői szépségét. Kleopatra, vagy valamely keleti királynő személyében

— Vagy Borgia Lukreczia szerepében — vágott bele Waldemare marquis, aki épen most ért be a szalonba. — Azt mondják, Borgia is igen szép volt, ép oly szép, mint kegyetlen.

A marquis rendes szokása ellenére ma nagyon vidám s a megjegyzését el is fogadta a társaság. Nem ütköztek meg rajta. Beszélgettek róla s többen azt mondták, hogy Borgia Lukrecziának sokkal rosszabb neve van a történelemben, semhogy ábrázolni szeretnék.

— Azt még meg kell gondolnom, — mondá miss Alice — hogy mit tegyek. Sir Wilton Werner ajánlatán még gondolkozni fogok.

A többiek tanácskoztak még együtt. Lady Ellen igen szórakozottnak látszott. Miss Wycherly odaült a fiatal özvegy mellé s elmondta neki, hogy Layne Richard már jobban van s a holnap napon már személyesen fogja megköszönni neki, hogy segítségére volt.

Lady Ellen arczzsine pirosra változott s ez elárulta, hogy a fiatal hölgy nem baráti, hanem egyéb, melegebb érzelmekkel vonzódik Richardhoz.

De miss Wycherly nem árulta el, hogy észrevett valamit s az este általános, meglehetősen élénk beszélgetés közben telt el.

Tizenegy órakor visszavonultak a vendégek a szobáikba. Miss Wycherly magára maradt Poldával és Montmaur Bazillal a szalonban.

Az utóbbi ezt az alkalmat akarta fölhasználni, hogy Poldával zavartalanul beszélgethessen s néniének beleegyezését kikerje a házassághoz.

— A legteljesebb beleegyezésemet adom — szólt miss Wycherly, az egymást szeretők kezeit egymásba téve. — Imádkozni fogok,

hogy oly boldogok legyetek, mint ahogy megérdemlitek.

Magához vonta Poldát, megcsókolta a homlokát s azután visszaadva őt Bazilnak mondá:

— Légy jó és gyöngéd hozzá, Bazil.

— Az lesz — mondá a fiatalember komolyan és határozottan s hálásan csókolta meg miss Wycherly kezét.

Kevés idő múlva Bazilt elbocsátották, hogy menjen aludni. Miss Alice Poldát a tájáig kísérte s azután visszatért az ő toronyszobáiba.

Kint a korridoron, ahogy ment, találkozott Waldemare lorddal, aki ott nyughatatlanul járkált föl és alá.

— Ugy látom, eltévedt ön, lordom — szólt méltósággal a hölgy. — Ne hívjak egy szolgát, aki elvezetné önt a szobába, amelyek tudtommal a ház másik felében vannak.

— Haza ment ez a Layne, Alice? — kiáltott vadul a marquis, ignorálva a megjegyzését.

— Igen, lordom.

— De én nem láttam, hogy elhagyta a tornyot — felelt kétkedve a marquis.

— Lehet, hogy abban a pillanatban nem kémkedett ön, mikor elment — szólt miss Wycherly gunyosan.

Elfordult s kopogott előszobája ajtaján. Alison kinyitotta, beeresztette urnőjét s a marquis orra előtt gyorsan becsapta az ajtót.

(Folyt. köv.)

Vizállás.

— május 7.

— május 9.

Méter.

Méter.

0 felett 0 alatt

0 felett 0 alatt.

M.-sziget . . .	0.96 —	1.40 —
Szatmár . . .	1.36 —	1.36 —
Tokaj . . .	3.64 —	3.63 —
Szolnok . . .	4.71 —	4.60 —
Szeged . . .	5.31 —	5.20 —
T.-Becse . . .	4.07 —	4.06 —
Csongrád . . .	5.00 —	4.90 —
Gyoma . . .	3.64 —	3.40 —
Námény . . .	2.46 —	3.24 —
Arad . . .	0.35 —	0.21 —

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Nyilttér.

Egész selyem, mintázott Foulardokat méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is küld házhoz szállítva, portó, és vámmmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros helyeg ragasztandó. 162—6.

LAKÁS.

Tisza Lajos-körut 61. szám alatt épült új emeletes házban 3 szobás garçon és több 4—6 szobás

uri lakás

(egyik nagy erkélylyel), fürdőszoba, konyha, cseléd-szoba, kamra stb. Ugyanott egy nagy pincze, Augusztus hó hó 1-től 331-3-3

bérbe adandó.

